

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto : \$6.00
Za pol leta : \$3.00
Za New York celo leto : \$7.00
Za inozemstvo celo leto : \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: Chelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

NO. 111. — ŠTEV. 111.

NEW YORK, WEDNESDAY, MAY 11, 1932. — SREDA, 11. MAJA 1932

TELEFON: Chelsea 3-3878

VOLUME XXXX. — LETNIK XXXX.

ALBERT LEBRUN NOVI PREDSEDNIK FRANCIJE

NOVI PREDSEDNIK JE TAKOJ PO SVOJEM NASTOPU DOBIL VEČ GROZILNIH PISEM

Lebrun je bil izvoljen z veliko večino v Versailles ter je takoj nastopil svoj urad. — Ministrski predsednik Tardieu mu je že izročil svojo resignacijo. — Med volitvijo so se razširile govorida je bil senator Joseph Paul Boncour usmrčen. "Proč z vojno!" — je kričal komunistični poslanec.

PARIZ, Francija, 10. maja. — Francoska republika ima novega predsednika, dočim je dosedanji ministrski predsednik odstopil.

V "dvorani zrcal" v versaillskem gradu se je zbrala narodna skupščina, to je senat in poslanska zbornica. Za predsednika francoske republike je bil izvoljen šestdeset letni Albert Francois Lebrun, ki je bil v svojih mladih letih inžinir, pozneje se je pa posvetil kmetijstvu.

Ko se je vrnil v Pariz, je sprejel oficijelno resignacijo Tardieuvega ministrstva.

Ker je Painleve odstopil od svoje kandidature, ni imel Painleve nobenega resnejšega protikandidata. Izmed 767 oddanih glasov jih je dobil Lebrun 633, socialist Paul Faure pa 144.

Ko je bil objavljen izid volitev, so začeli vsi poslanci navdušeno ploskati, edinole komunistični poslanec Doriot je kričal: — Proč z vojno!

Parlementarci, ki so se udeležili volitev, so bili silno razburjeni, ker se je po dvorani razširila vest, da je bil izvršen na Paula Boncoura, ki zastopa Francijo v Ženevi, atentat, ter da se je ustrelil policijski prefekt Jean Chiappe.

Pomirili so se šele, ko se je pojavit Paul Boncour na govorniški tribuni.

Po izvolitvi je pohitel Lebrun v Elizejsko palačo, kjer se je priklonil pred truplom umorjenega Doumera ter izrekel njegovi vdovi svoje sožalje. Nato se je odpeljal k grobu Neznanega vojaka in položil nanj velik venec.

V svoji resignaciji je Tardieu izjavil, da bo ostal v uradu do 1. junija, ko se bo sestal novi parlament in ko bo treba stvoriti novo ministrstvo.

Svojo resignacijo je utemeljil Tardieu s tem, da mora Francija rešiti v bližnji bodočnosti važna zunanjopolitična vprašanja, ki jih pa dosedanje ministrstvo ne sme načeti, ker bi naletelo pri novem parlamentu na močan odpor.

Pariški časopis "La Liberté" poroča, da je dobil novi predsednik francoske republike že več grozilnih pisem, v katerem mu neznanci prerokujejo isto usodo kot je zadela njegovega prednika Doumera. Policia domneva, da so jih pisali bodisi šaljivci, bodisi duševno zmedeni ljudje.

Albert Francois Lébrun je že trideset let v francoskem političnem življaju ter je velik Poincarejev priatelj.

Leta 1900 je bil izvoljen v poslansko zbornico, pozneje je pa postal pod Poincareeve protekcijo predsednik generalnega sveta v departmantu Meurthe Moselle. Ko je Poincare saniral francosko valuto, je poveril Lebrunu upravo amortizacijske blagajne za francoske državne dolbove.

Pred izvolitvijo za predsednika francoske republike, je bil Lebrun predsednik francoskega sejma.

"GLAS NARODA" — List slovenskega naroda v Amerikil — Naročajte ga!

20. amendment za prohibicijsko reformo

NAPAD NA AMERIŠKI KONZULAT

Bomba užgala ameriški konzulat v Nagasaki. Ogenj je bil kmalu pogoten. — Napad ni političnega značaja.

Washington, D. C., 10. maja. Bomba, ki je bil najbrže vržena iz mimo vozečega avtomobila, je izgnila ogenj v ameriškem konzulatu v Nagasaki na Japonskem. Konzul Henry B. Hitchcock je sporočil državnemu departmantu, da je bil ogenj kmalu pogoten z domačimi pripravami in da polica preiskuje zločin. Hitchcock ne pripisuje nikakršnega političnega pomena temu dogodku.

Ameriški konzulat v Nagasaki je veliko, dvonadstropno poslopje ter se nahaja blizu obrežja na vzhodni strani pristanišča. Po vzhodni strani pristanišča. V njem se nahajajo konzularne pisarne in konzulovo stanovanje. Na srednji strani sta v celji dolžini ob prvem in drugem nadstropju dve verandi. Poslopje je ločeno od ceste z visokim zidom.

Hitchcock je v ameriški konzularni službi na Japonskem že 20 let in je bil nastavljen v Tokio, Taihoku in Kobe.

MANJ OBISKOVALCEV NEW YORKA

Promet v New Yorku in iz New Yorka je leta 1931 zelo nizadzaval. Tekom leta je po želenicah in ferry prišlo v mesto in zopet odšlo 356.100.392 oseb, med tem ko je to število leta 1930 znašalo 387.199.613. leta 1929 pa celo 400.200.167.

Samo skozi Holland Tunnel, ki vodi pod reko Hudson, je lanskog leta vozilo 12.756.174 avtomobilov.

GEN. CROWDER JE UMRL

Washington, D. C., 9. maja. — V Walter Reed bolnišnicu je umrl general Enoch H. Crowder, ki je med svetovno vojno izdelal načrt za splošno vojasko službo. Star je bil 73 let. Z njegovo smrjo je bila končana kariera, katero je pričel, ko je v času indijske vojne vzel indijskega poglavarja "Sedečega Bika". — Ob njegovi smrti sta bili pri njem dve njegovi sestri.

EKSPLOZIJA V STAVKARSKEM OKROŽJU

Cadiz, Ohio, 9. maja. — Vsled eksplozije, katero so najbrže povzročili stavkarji, je bila razdeljana električna naprava, blizu Adena, ki se nahaja v sredini premogarske stavkarskega okrožja. Naprava je preskrblevala z električno rudniku v Adeni in Somers, kjer so zopet pričeli z delom v rudnikih pod varstvom našodne garde.

PROCES PROTI NAPADALCEM MRS. MASSIE

Četudi je odpotovala Mrs. Massie, se bo vršila obravnavna proti njej nim napadalcem. Kelley bi jo rad aretral.

Honolulu, Havajsko otoče, 10. maja. — Četudi je odpotovala Mrs. Thalia Massie v San Francisco, se bo vendar 25. maja pričela ponovna obravnavna proti štirimi domačinom, ki so nad njo storili silo. Državni pravnik bi najraje izdal proti njej zaporno povelje, ker pa njegova oblast ne sega v Združene države, je izjavil, da se bo obravnavna vršila navzletem, da ne bo navzoča glavne priča.

Kelley je poslal policista Moonkinja na ladjo Malolo, da vroči Mrs. Massie sodniški poziv za pričevanje pri obravnavi. Poveljnik ameriške mornariške postaje kapitan Ward K. Wortman pa jih Mookinija odrinil vstran, in Mrs. Massie se je zaklenila v svojo kabino. Tako ji Mookinji ni mogel izročiti sodniškega povetila.

Ko je Mookinje družina odpotovala s Havajskih otokov, so trgovci takoj pričeli pomirjati ljudsko razburjenje, ki je doseglo svoj vrh, ko so bili Massie, Mrs. Fortescue, mornarja Jones in Lord oboževani na desetletno ječo, katero kazen pa je govoril Judi izpremenil na eno uro zapora in jih nato izpustil na svobodo.

Poveljnik Pearl Harbor mornariške postaje, admiralski Yates Sterling je rekel, da mornarica ni dala poročnika in njegovemu spremljavi na razpolago ladje v namenu, da se prepreči vročitev sodniškega poziva Mrs. Massie, temveč zato, da so bili varni pred morebitnim napadom domačinov, kajti razburjenje je bilo zelo veliko.

Na krovu parnika Molulu, 10. maja. — Po burnih dnevih se poročnik Thomas H. Massie in njegova žena veselita mirnega mornarja in solnce na parniku, ki vozi v San Franciso. Sopotniki ju niti ne opažajo.

Glavni zagovornik pri tej obravnavi Clarence Darrow je zelo dobro razpoložen in je igral na ladijski konjki dirki. Ker pa je izgubil nekaj denarja je nehal igrati. Po prihodu v San Francisco bo govoril pred odvetniško zbornico.

VNUK IZNJDITELJA SE JE POROČIL

London, Anglija, 10. maja. — Walter More Rummel, ki je star 44 let, vnuč izumitelja brzojava Samuela F. B. Moore, se je poročil z 31 let staro Mrs. Frances Fricke.

GRŠKA OMEJILA UVOD

Atene, Grška, 10. maja. — Grška vlada je objavila podatke o omejitvi uvoza nekaterih predmetov. Uvoz je omejen od 10 do 90 odstotkov. Med prizadetimi predmeti sta volna in čaj, prikrajšana za 60 odstotkov; volna, koža, čevlji, kava in dišave 50 odstotkov.

KOREJCI GROZE Z ATENTATI

Korejci v Šanghaju imajo družbo ki hoče pomoriti japonske voditelje. Atentati se bodo ponovili.

Šanghaj, Kitajska, 10. maja. Iz korejske naselbine v Šanghaju prihaja naznanilo, da bo bombni atentat na japonske visoke uradnike v Hongkong parku prejšnjega meseca sledilo še več enakih atentatov na Japonskem in v Mandžuriji.

Morehead se je označil za suhača. Senatarni odbor je pojasnil takozvani Brattov sistem, ki je uveljavljen na Švedskem, kjer ima izključno le vlada pravico prodajati pijačo. Na vsakega pride po štiri kvarte žganja in druge močne pijače.

Istočasno je ponovil senator

Bingham svojo zahtevo, naj bi bilo izdelovanje štiristotnega piva postavno dovoljeno. Po njegovem mnenju bi bilo treba v davčno predlogo vključiti tudi davek na pivo. Na ta način bi odpadki raznimi "nezanesimi davki", dočim bi davek na pivo prinesel vsako leto najmanj \$375.000.000. V tem slučaju bi prav lahko odpadel davek na radio-aparate, gledališke vstopnice, telefonske pogovore in državljake.

Sam Francisco, Cal., 10. maja. Tukajšnji vinogradniki so silno razburjeni ter nameščajo vpravzoriti mogočno vstajo proti osemajstemu amendmentu.

Neki zvezni sodnik v Kansas City je nameč razsodil, da je izdelovanje grozdnega ekstrakta protipostavno.

Medtem pa so japonske čete po določbi premirja, ki je bilo podpisano prejšnji teden, pričele z umikanjem v mednarodno ozemlje. Japoneci so izpraznili Liuh, Kating in Nanziang. Izpraznjeno ozemlje bo zasedla kitajska policija. V Tokio je vojno ministarstvo naznalo da bo 14. divizija odpoklicana iz Šanghaja.

Moje življenje je posvečeno osvoboditvi moje domovine, — se glasi v izjavi. — Japoneci store vse, kar je v njihovi moći, da bi me dobili v roke. Moje delo korača naprej. Naša družba skuša pomoriti japonske voditelje. Dokler ne bodo v Hongkongu, bodo sledili na Japonskem in v Mandžuriji.

Medtem pa so japonske čete po določbi premirja, ki je bilo podpisano prejšnji teden, pričele z umikanjem v mednarodno ozemlje. Japoneci so izpraznili Liuh, Kating in Nanziang. Izpraznjeno ozemlje bo zasedla kitajska policija. V Tokio je vojno ministarstvo naznalo da bo 14. divizija odpoklicana iz Šanghaja.

Na istem kraju so se utrgali plazovi tudi v letih 1930 in 1931. Tedaj je več ljudi izgubilo življenje in tudi pri sedanjih nesrečah gotovo ne bo brez mrtvih.

SEN. BINGHAM ZAHTEVA ŠTIRI-ODSTOTNO PIVO

WASHINGTON, D. C., 10. maja. — Pred posebnim senatnim odborom je včeraj pričal ameriški poslanik na Švedskem, John M. Morehead, ter priporočal, naj se sprejme k ustavi dvajseti amendment, ki bi dovoljeval posameznim državam izdelovati in prodajati opojno pijačo.

Morehead se je označil za suhača. Senatarni odbor je pojasnil takozvani Brattov sistem, ki je uveljavljen na Švedskem, kjer ima izključno le vlada pravico prodajati pijačo. Na vsakega pride po štiri kvarte žganja in druge močne pijače.

Istočasno je ponovil senator

Bingham svojo zahtevo, naj bi bilo izdelovanje štiristotnega piva postavno dovoljeno. Po njegovem mnenju bi bilo treba v davčno predlogo vključiti tudi davek na pivo. Na ta način bi odpadki raznimi "nezanesimi davki", dočim bi davek na pivo prinesel vsako leto najmanj \$375.000.000. V tem slučaju bi prav lahko odpadel davek na radio-aparate, gledališke vstopnice, telefonske pogovore in državljake.

Prejšnji ministrski predsednik Edouard Herriot, ki je že 25 let župan v Lyonsu in ki bo v sedanji krizi najbrže zopet poklican na krmilo vlade, je prezel vodstvo nad rešljimi deli. Njegov dom ni daleč od kraja te nezgode.

Na istem kraju so se utrgali plazovi tudi v letih 1930 in 1931. Tedaj je več ljudi izgubilo življenje in tudi pri sedanjih nesrečah gotovo ne bo brez mrtvih.

JAPONCI SE PRIPRAVLJajo PROTI RUSIJ

London, Anglija, 10. maja. — Ernest Garrett, star 19 let, si je pre neki nezgodni zlomil tlinik, pa je šel peš dve milji do bolnišnice.

Seol, Koreja, 10. maja. — Šestdeset korejskih žen z otoka Sajšu, ki so se odpeljale na morje loviti ribe, se niso vrstile in bojajoči prevladujejo, da so v viharju vse utonile. Na otoku Sajšu že zmešljajo vse dela, pomoč pa opravljajo vsa dela, pomoč pa

Največ so trpela mesta Phanthie, Saigon in Bangoy.

Mesti Čana in Dran sta bili popolnoma opustošeni. V teh mestih je bilo tudi največ Evropejcev umrlih.

Iz londonskih mornarskih krovov prihaja vest, da bo tekmo enega tedna odplulo iz angleških pristanišč 23 parnikov z municijo za Japonijo.

POGREŠAJO KOREJSKE RIBICE

Tokio, Japonska, 10. maja. — Rengo agenture naznavajo, da so japonske čete v dveh bitkah v Mandžuriji ubile 400 upornikov. Med njimi je bilo sedem Rusov bele garde. Janezi so imeli 19 ubitih.

Brigada generala Y

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Salter, President

E. Benedik, Treasurer

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
118 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
"in Kanado"	Za pol leta	\$3.50
Na pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Na detri leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniti nedelj in praznikov.
Dopti bres podpis in osebnosti se ne pribrebujejo. Denar naj se blagovoli podljiti po Money Order. Pri spremembah kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejme bivališče naznam, da hitrejje najde naslovnika.

"GLAS NARODA", 118 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: Chelsea 3-3878

HAWAII IN CALIFORNIA

Pred kratkim se je odigrala v Honolulu pravca juština groteska.

Poročnik Massie in njegovi trije tovariši, ki so oddeli in umorili mladega domaćina, ker je baje oskrnul Massievo ženo, so bili obsojeni na deset let ječe, toda v ječi so bili eno samo uro. Governer jih je namreč oprostil.

S tem je bil sistem linčanja užakonjen in povelen. Toda to še ni bilo vse.

Ko se je odpravljala družba na parnik, je skušal neki sodniški uslužbenec vročiti Mrs. Massie poziv, naj pride na sodišče, kjer bo nastopila kot priča v procesu proti tovarišem umorjenega skrumilca Kahahawaja. Ameriški mornariški častniki so z nasiljem preprečili vročitev omenjenega poziva.

Na tem mestu ne bono razpravljaj, če je bil Kahahawai kriv ali ne, in če ga je Massie umoril res v hipni blaznosti.

Ves proces in njega zaključek je v prebivalstvu Hawajskega otočja potrdil preprečanje, da je kolonialna politika v praksi povsed enaka, pa naj jo uganjajo Francozi, Angleži ali Amerikaneci.

Zločin, ki je bil baje storjen gospe Massie, je vzbudil po vsej Ameriki sovraščvo proti Havajcem.

Časopis je pisalo o splošni anarhiji ter pozivalo zvezne oblasti, naj, če ni drugače, posredujejo z armado in mornarico.

Dežela, kateri se je posrečilo šele po dolgoletnih naporih spraviti Al Capone v ječo, dežela, v kateri so zločini in nasilja normalne vsakdanjosti, pač nima vzroka, da bi se zgražala nad nepostavnostjo pri drugih narodih.

Komaj štiri dni vožnje od Honolulu je oddaljena v pravlem pogledu suverena država Californija, v kateri je delavski voditelj Tom Mooney šestnajsto leto ponedolžen zaprt.

Te dni se bodo izkrali na californijski obali poročnik Massie, njegova tašča in njegova dva pomagača. Tamošnji stoprocentneži jih bodo seveda navdušeno pozdravili.

Dokler bodo ameriški stoprocentneži hvalili Massia ter se zgražali nad brezpravnostjo v Honolulu, jih bodo morale množice zatiranih in trpečih vztrajno opozarjati na Californijo in Toma Mooneya.

NASI V AMERIKI

Po skoro štirimesečni bolezni je preminil v Clevelandu dobro je še sebe ustrelil. Ranjka zapušča tri nedorestle otroke iz prve poznani rojak. Mat. Šile, star 70 let. Umrl je na domu svoje hiče. Dne 31. januarja je umrl njegova sopraga. Ranjki je bil doma iz vasi Žlebič, fars Ribnica, in je prišel Cleveland pred 40 leti.

Nik Soč v Detroitu je ustretil svojo ženo Danico Soč, rojeno Kneževič, staro 34 let. Potem

je še sebe ustrelil. Ranjka zapušča tri nedorestle otroke iz prve poznani rojak. Mat. Šile, star 70 let. Umrl je na domu svoje hiče. Dne 31. januarja je umrl njegova sopraga. Ranjki je bil doma iz vasi Žlebič, fars Ribnica, in je prišel Cleveland pred 40 leti.

Nik Soč v Detroitu je ustretil svojo ženo Danico Soč, rojeno Kneževič, staro 34 let. Potem

je še sebe ustrelil. Ranjka zapušča tri nedorestle otroke iz prve poznani rojak. Mat. Šile, star 70 let. Umrl je na domu svoje hiče. Dne 31. januarja je umrl njegova sopraga. Ranjki je bil doma iz vasi Žlebič, fars Ribnica, in je prišel Cleveland pred 40 leti.

Nik Soč v Detroitu je ustretil svojo ženo Danico Soč, rojeno Kneževič, staro 34 let. Potem

je še sebe ustrelil. Ranjka zapušča tri nedorestle otroke iz prve poznani rojak. Mat. Šile, star 70 let. Umrl je na domu svoje hiče. Dne 31. januarja je umrl njegova sopraga. Ranjki je bil doma iz vasi Žlebič, fars Ribnica, in je prišel Cleveland pred 40 leti.

Nik Soč v Detroitu je ustretil svojo ženo Danico Soč, rojeno Kneževič, staro 34 let. Potem

je še sebe ustrelil. Ranjka zapušča tri nedorestle otroke iz prve poznani rojak. Mat. Šile, star 70 let. Umrl je na domu svoje hiče. Dne 31. januarja je umrl njegova sopraga. Ranjki je bil doma iz vasi Žlebič, fars Ribnica, in je prišel Cleveland pred 40 leti.

Nik Soč v Detroitu je ustretil svojo ženo Danico Soč, rojeno Kneževič, staro 34 let. Potem

je še sebe ustrelil. Ranjka zapušča tri nedorestle otroke iz prve poznani rojak. Mat. Šile, star 70 let. Umrl je na domu svoje hiče. Dne 31. januarja je umrl njegova sopraga. Ranjki je bil doma iz vasi Žlebič, fars Ribnica, in je prišel Cleveland pred 40 leti.

Nik Soč v Detroitu je ustretil svojo ženo Danico Soč, rojeno Kneževič, staro 34 let. Potem

je še sebe ustrelil. Ranjka zapušča tri nedorestle otroke iz prve poznani rojak. Mat. Šile, star 70 let. Umrl je na domu svoje hiče. Dne 31. januarja je umrl njegova sopraga. Ranjki je bil doma iz vasi Žlebič, fars Ribnica, in je prišel Cleveland pred 40 leti.

Nik Soč v Detroitu je ustretil svojo ženo Danico Soč, rojeno Kneževič, staro 34 let. Potem

je še sebe ustrelil. Ranjka zapušča tri nedorestle otroke iz prve poznani rojak. Mat. Šile, star 70 let. Umrl je na domu svoje hiče. Dne 31. januarja je umrl njegova sopraga. Ranjki je bil doma iz vasi Žlebič, fars Ribnica, in je prišel Cleveland pred 40 leti.

Nik Soč v Detroitu je ustretil svojo ženo Danico Soč, rojeno Kneževič, staro 34 let. Potem

je še sebe ustrelil. Ranjka zapušča tri nedorestle otroke iz prve poznani rojak. Mat. Šile, star 70 let. Umrl je na domu svoje hiče. Dne 31. januarja je umrl njegova sopraga. Ranjki je bil doma iz vasi Žlebič, fars Ribnica, in je prišel Cleveland pred 40 leti.

Nik Soč v Detroitu je ustretil svojo ženo Danico Soč, rojeno Kneževič, staro 34 let. Potem

je še sebe ustrelil. Ranjka zapušča tri nedorestle otroke iz prve poznani rojak. Mat. Šile, star 70 let. Umrl je na domu svoje hiče. Dne 31. januarja je umrl njegova sopraga. Ranjki je bil doma iz vasi Žlebič, fars Ribnica, in je prišel Cleveland pred 40 leti.

Nik Soč v Detroitu je ustretil svojo ženo Danico Soč, rojeno Kneževič, staro 34 let. Potem

je še sebe ustrelil. Ranjka zapušča tri nedorestle otroke iz prve poznani rojak. Mat. Šile, star 70 let. Umrl je na domu svoje hiče. Dne 31. januarja je umrl njegova sopraga. Ranjki je bil doma iz vasi Žlebič, fars Ribnica, in je prišel Cleveland pred 40 leti.

Nik Soč v Detroitu je ustretil svojo ženo Danico Soč, rojeno Kneževič, staro 34 let. Potem

je še sebe ustrelil. Ranjka zapušča tri nedorestle otroke iz prve poznani rojak. Mat. Šile, star 70 let. Umrl je na domu svoje hiče. Dne 31. januarja je umrl njegova sopraga. Ranjki je bil doma iz vasi Žlebič, fars Ribnica, in je prišel Cleveland pred 40 leti.

Nik Soč v Detroitu je ustretil svojo ženo Danico Soč, rojeno Kneževič, staro 34 let. Potem

je še sebe ustrelil. Ranjka zapušča tri nedorestle otroke iz prve poznani rojak. Mat. Šile, star 70 let. Umrl je na domu svoje hiče. Dne 31. januarja je umrl njegova sopraga. Ranjki je bil doma iz vasi Žlebič, fars Ribnica, in je prišel Cleveland pred 40 leti.

Nik Soč v Detroitu je ustretil svojo ženo Danico Soč, rojeno Kneževič, staro 34 let. Potem

je še sebe ustrelil. Ranjka zapušča tri nedorestle otroke iz prve poznani rojak. Mat. Šile, star 70 let. Umrl je na domu svoje hiče. Dne 31. januarja je umrl njegova sopraga. Ranjki je bil doma iz vasi Žlebič, fars Ribnica, in je prišel Cleveland pred 40 leti.

Nik Soč v Detroitu je ustretil svojo ženo Danico Soč, rojeno Kneževič, staro 34 let. Potem

je še sebe ustrelil. Ranjka zapušča tri nedorestle otroke iz prve poznani rojak. Mat. Šile, star 70 let. Umrl je na domu svoje hiče. Dne 31. januarja je umrl njegova sopraga. Ranjki je bil doma iz vasi Žlebič, fars Ribnica, in je prišel Cleveland pred 40 leti.

Nik Soč v Detroitu je ustretil svojo ženo Danico Soč, rojeno Kneževič, staro 34 let. Potem

je še sebe ustrelil. Ranjka zapušča tri nedorestle otroke iz prve poznani rojak. Mat. Šile, star 70 let. Umrl je na domu svoje hiče. Dne 31. januarja je umrl njegova sopraga. Ranjki je bil doma iz vasi Žlebič, fars Ribnica, in je prišel Cleveland pred 40 leti.

Nik Soč v Detroitu je ustretil svojo ženo Danico Soč, rojeno Kneževič, staro 34 let. Potem

je še sebe ustrelil. Ranjka zapušča tri nedorestle otroke iz prve poznani rojak. Mat. Šile, star 70 let. Umrl je na domu svoje hiče. Dne 31. januarja je umrl njegova sopraga. Ranjki je bil doma iz vasi Žlebič, fars Ribnica, in je prišel Cleveland pred 40 leti.

Nik Soč v Detroitu je ustretil svojo ženo Danico Soč, rojeno Kneževič, staro 34 let. Potem

je še sebe ustrelil. Ranjka zapušča tri nedorestle otroke iz prve poznani rojak. Mat. Šile, star 70 let. Umrl je na domu svoje hiče. Dne 31. januarja je umrl njegova sopraga. Ranjki je bil doma iz vasi Žlebič, fars Ribnica, in je prišel Cleveland pred 40 leti.

Nik Soč v Detroitu je ustretil svojo ženo Danico Soč, rojeno Kneževič, staro 34 let. Potem

je še sebe ustrelil. Ranjka zapušča tri nedorestle otroke iz prve poznani rojak. Mat. Šile, star 70 let. Umrl je na domu svoje hiče. Dne 31. januarja je umrl njegova sopraga. Ranjki je bil doma iz vasi Žlebič, fars Ribnica, in je prišel Cleveland pred 40 leti.

Nik Soč v Detroitu je ustretil svojo ženo Danico Soč, rojeno Kneževič, staro 34 let. Potem

je še sebe ustrelil. Ranjka zapušča tri nedorestle otroke iz prve poznani rojak. Mat. Šile, star 70 let. Umrl je na domu svoje hiče. Dne 31. januarja je umrl njegova sopraga. Ranjki je bil doma iz vasi Žlebič, fars Ribnica, in je prišel Cleveland pred 40 leti.

Nik Soč v Detroitu je ustretil svojo ženo Danico Soč, rojeno Kneževič, staro 34 let. Potem

je še sebe ustrelil. Ranjka zapušča tri nedorestle otroke iz prve poznani rojak. Mat. Šile, star 70 let. Umrl je na domu svoje hiče. Dne 31. januarja je umrl njegova sopraga. Ranjki je bil doma iz vasi Žlebič, fars Ribnica, in je prišel Cleveland pred 40 leti.

Nik Soč v Detroitu je ustretil svojo ženo Danico Soč, rojeno Kneževič, staro 34 let. Potem

je še sebe ustrelil. Ranjka zapušča tri nedorestle otroke iz prve poznani rojak. Mat. Šile, star 70 let. Umrl je na domu svoje hiče. Dne 31. januarja je umrl njegova sopraga. Ranjki je bil doma iz vasi Žlebič, fars Ribnica, in je prišel Cleveland pred 40 leti.

Nik Soč v Detroitu je ustretil svojo ženo Danico Soč, rojeno Kneževič, staro 34 let. Potem

je še sebe ustrelil. Ranjka zapušča tri nedorestle otroke iz prve poznani rojak. Mat. Šile, star 70 let. Umrl je na domu svoje hiče. Dne 31. januarja je umrl njegova sopraga. Ranjki je bil doma iz vasi Žlebič, fars Ribnica, in je prišel Cleveland pred 40 leti.

Nik Soč v Detroitu je ustretil svojo ženo Danico Soč, rojeno Kneževič, staro 34 let. Potem

je še sebe ustrelil. Ranjka zapušča tri nedorestle otroke iz prve poznani rojak. Mat. Šile, star 70 let. Umrl je na domu svoje hiče. Dne 31. januarja je umrl njegova sopraga. Ranjki je bil doma iz vasi Žlebič, fars Ribnica, in je prišel Cleveland pred 40 leti.

Nik Soč v Detroitu je ustretil svojo ženo Danico Soč, rojeno Kneževič, staro 34 let. Potem

je še sebe ustrelil. Ranjka zapušča tri nedorestle otroke iz prve poznani rojak. Mat. Šile, star 70 let. Umrl je na domu svoje hiče. Dne 31. januarja je umrl njegova sopraga. Ranjki je bil doma iz vasi Žlebič, fars Ribnica, in je prišel Cleveland pred 40 leti.

Nik Soč v Detroitu je ustretil svojo ženo Danico Soč, rojeno Kneževič, staro 34 let. Potem

je še sebe ustrelil. Ranjka zapušča

KRATKA DNEVNA ZGODBA

JOHN GALSWORTHY:

POGUM

Takrat (je začel Ferrand) se mi je godilo ravno hudo slabo. Ne tako slabo, da ne bi bil imel kosila, ampak tako pašje slabo, da nisem imel ne zajtrika ne kosila ne večerje. In sem se moral, kakor sem ravno vedel in znal, pretolči ob kruhu in tobaku. Stanoval sem v enem tistih štiripenečkih prenočišč okrog Westminstra. Po tri, pet, celo sedem postelj v eni sobi; če redno plačas, imaš lastno posteljo, če ne, sponki drug v njej, ki ti čisto gotovo zapusti kak spomin. To ni stanovanje za inozemce, pricivilci so skoraj sami Angleži in píjanci. Tri etrtebine od njih ne je nič — ne morejo; niso več v stanju užiti kaj pravega. Vedno samo še pijo. Niso vredni, da bi se človek zanje zavzel — ljudje, ki oskrbujejo droške, dečki, ki raznašajo liste, prodajalci trakov za čevije in tako imenovani sandwichmeni, večjidej so tako podivljani, da ni z njimi več kaj začeti. Kaj pa bi bilo tudi drugega pričakovati? — Njihova edina skrb je, da napraskalo skupaj toliko, da ne poginejo, na kaj drugega misliti nimačo čase ne moči. Zvečer se vrátajo v prenočišče do smrti utrujeni in precej zapse — in kako trdno spe! Ne, ne jedo pa ti silcoli, k večjemu kos kruha, vse drugo zapijo!

V to prenočišče je prihajal majhen Francoz, ki je imel rumen, zgrbanen obraz; ni bil star, približno trideset let. Toda njegovo življenje je bilo težko — nihče ne pada v tako hišo, dokler se mu godi dobro, posebno Francoz ne; Francoz le nerad zapusti svojo domačijo. Prihajaš nas je brit, in od vsakega je zahteval po en penny. Obiskoval je tudi druga prenočišča, od tega je živel; mimo tega je bil tukraven v najemno majhno brvnicu, v katero pa nikoli nikogar ni bil. Kako je delal? Hodil je tudi v neki dobrodelni zavod, kar mu je pa še manj neslo, kajti tam

DENARNE POŠILJKE

Mi že nad 12 let pošiljam denar v stari kraj. Za dñarje in lire se sedaj te-le cene:

200 Din .. \$ 4.00	100 hr .. \$ 5.25
500 Din .. \$ 9.25	200 hr .. \$ 11.50
1,000 Din .. \$ 18.50	300 hr .. \$ 14.50
2,000 Din .. \$ 37.25	500 hr .. \$ 27.00
3,000 Din .. \$ 55.50	1000 hr .. \$ 53.25
5,000 Din .. \$ 83.50	2000 hr .. \$ 105.50

Pri večji znesku sorazmerni popust.

Ispodbijamo tudi v U. S. Dollarju in nakazujemo tudi brzoblaivo.

Prejemam denar na svoji poštah brez vsakega odprtka. — Vse poštne nalogovite na:

LEO ZAKRAJŠEK

General Travel Service
1359 — 2nd Ave., New York, N. Y.

zabreži v kletko ali privezati za

— Da. — je pripomnil navadno malo mož, — ko sem prišel semkal, sem upal, da bom mogel kmalu zoperi vrniti v Francijo, a sedaj tegata morem več tako za gotovo reči. Polagoma izgubljami vse lepe nadre. Sreča ima peroti, a k meni je ni. Verujte mi, prijatelj, svojo dušo izčrpavam, ko brijem te vzorne eksemplare. In kako nesrečni so ti ubogi stvari, koliko morajo trpeti! Pijanci, pravite? Da, toda to je še njihova edina tolažba. Žal nimam ustroja za to — tu.

Imel je navadno pokazati, kje mu manjka ustroj.

— Tudi vi, tovariš, se zdi, da nimate sreče, a vi ste še mladi. Tu ne pomaga nič, faut etre philosophe — pomislite samo, kako težko živeti v takem podnebju, posebno je prišel kdo z juga!

Ko sem odšel, in to se je zgodilo, čim nisem imel nicesar več zastaviti, mi je daj denarja — po preostankih se nič ne posujo: če daš komu denar, potem ga podariš in si se srečen, če te vrhu tega ne izropajo. Tam najdeš brate, ki prežive na par novih čevijev ali na pošteni plasč, podakajo, da zaspis, izmazijo in izginejo. Kdor tiči tako globoko v bedi ne pozna morale, to bi moral že biti iz železa; ti ljudje so pa kakor slama. Eno pa je tveba priznati Angležu iz najnižjih slojev: tako krvolčen ni kakor Francoz ali Italjan v enakem položaju.

Kratko in malo, udinjal sem se za kurjača na neki parnik, prišel galeč po svetu in čez šest mesecov sem bil zopet nazaj. Tako prvo jutro sem naletel na Francoza. — Bil je dan britja; boj nego kdaj preje me je spominjal na miravijo, ko se je tako gibal z rokami in nogami; njegov obraz je bil morda še nekoliko bolj rumen in zgrbanen.

Pri večji znesku sorazmerni popust.

Ispodbijamo tudi v U. S. Dollarju in nakazujemo tudi brzoblaivo.

Prejemam denar na svoji poštah brez vsakega odprtka. — Vse poštne nalogovite na:

(Nadaljevanje na 4. strani)

TRGOVINA Z OPLJEM

Posebna komisija je bila po naročilu Lige narodov na Daljnem vzhodu (Birma, Singapore, Združene Malajske države, Nizozemska Indija, Siam, Indokina, Hongkong, Filipini, Formosa, Južna Mandžurija) proučila gojitev maka, porabo opija in drugih namil, tihotapstvo in nedovoljeno trgovovanje z njimi ter ovire, ki nasprotujejo izvedbi mednarodnih obveznosti v tej zadevi. Sedaj je izdala komisija obširno poročilo o svojih uspehih.

Na veliko število kadilev opija se lahko sklepa iz donosov monopola namil. Državni blagajni v Nizozemski Indiji je prinesel ta monopol dosti kosutnega dobička.

Komisija je ugotovila, da se mnogokrat porabi približno toliko tihotapskega opija, kakor monopolskega. Vsačaj se kadilev monopolskega opija pa je ugotovila, da jih je v Birmi (12 milijonov prebivalcev) 100.000, v Nizozemski Indiji (52 milijonov prebivalcev) 216.000, v Siamu (11 milijonov prebivalcev) 110.000, v Indokinu (20 milijonov prebivalcev) 115.000, v Hongkongu (1 milijon prebivalcev) 120.000 in na Formozu (4 milijoni prebivalcev) 55.000.

S hotelskega hodnika sta dva moža planila proti nam in sta z rokami potiskala umožico na levo in desno. Rektor je zatral, da sem majhna mačica. Frank je zgrabil Porterja in ga naglo izvlekel iz dvorane.

Rektorjev voz je čakal zunaj. Hitro so naj potisnili vanj in potem se je začela najbolj žalostna vožnja mojega življenja. Nihče ni izpregovoril nobene besede. — Porter je sedel tam kakor umičen. Frank je v neki zakrnjeni togoti sedel v svojem kotu in se odtezel od mena, kakor da imam nekakšen greh nad seboj. Vse skupaj me je mučilo, da sem bil ves besen sam v sebi. Čutil sem strašno napetost njihovih živev, toda čutil sem tudi, da sem ravnal popolnoma prav.

Jaz vendar nisem ubijal nalašč. Jaz sem posegel vmes samo, da rešim Billa. Zame smrt Spanca ni pomenila ničesar. Toda Porterjev molil me je skele kakor pik strupene ose. Misil sem, da mi mora vendar nekdo povediti da sem storil prav, kar sem storil.

Cuvstvo težke užaljenosti in neznosne razburjenosti me je vsega prevzelo. Bilo mi je kakor da me peljejo na šafot. Ta prokleti molk je ležal na nas, kakor da se vse skupaj dušimo v strupenim plinu.

Zato se delodajalec boje, da se ne bi radi prepovedi opija skril dotok delavnikov kitajskih moči. Pirmani namreč ne prenesejo težkega dela. Siamci bi pa vrhu tege sami ne mogli zrabljati vseh domaćih bogastev.

Vendar je komisija mnenja, da bo se vedno lahko najti delavec, ki ne bodo kadili in ki jih bo lažje delo in boljša plača privabilna v te kraje. Na vsak način ta božazen ne more in ne sme ovirati dela proti opiju. Če bo morebiti v začetku res nekaj težav, bo pa potem odstranitev kadilev le v korist tem pokrajinem.

Stroški za opij poslabšajo delavčeve gmočno stanje in spravijo družino v bedo. Kadilev izgubi mnogo časa, ker je vedno bolj nagnjen k kajenju in kadi veden pogosteje. Nekateri dalje trdijo, da je kadilev sposobnost za delo za 50% manjša kot sposobnost rednega delavca; vendar komisija poroča, da prične niso potrdile, da bi bila zmožnost kadilev manjša. Dejstvo pa je, da podjetniki raje sprejemajo nekadilev. Tudi pri oddajanju mest, plači in življenskem zavarovanju se oziroma, ali je kdo kadilev ali ne.

Zdaj bo Liga narodov, predvsem mednarodni urad za delo, še bolj proučila položaj in življenske delavcev na Daljinem vzhodu. In bo, če bo treba, sklicala konference azijskih držav, da se posvetujejo o potrebnih ukrepih.

POZOR ROJAKI

Vse, kar se tiče "Glasa Naroda", to je naročnino, dopise, vprašanja itd. pošljite na naslov:

"Glas Naroda"
216 West 18th Street
New York, N. Y.

Najnovejše knjige pošljamo poštne prostostoje.

"GLAS NARODA"

216 W. 18 Street
NEW YORK

PESNIK in BANDIT

Spisal
AL. JENNINGS

19

Šlo je za življenje — ali Španee ali Bill. Tedaj sem ustrelil donu naravnost v obraz.

Zategnjen pok je kakor dinamit odmetal po plesni dvorani. Dou se je zgrudil naprej. Porter je obstal kakor okamenel, z obrazom, otrplim od strahu. Od vseh strani se je začel pritajen šepet. In ti glasovi so naenkrat vzkipeli v glasen protest.

S hotelskega hodnika sta dva moža planila proti nam in sta z rokami potiskala umožico na levo in desno. Rektor je zatral, da sem majhna mačica. Frank je zgrabil Porterja in ga naglo izvlekel iz dvorane.

Rektorjev voz je čakal zunaj. Hitro so naj potisnili vanj in potem se je začela najbolj žalostna vožnja mojega življenja.

Nihče ni izpregovoril nobene besede. — Porter je sedel tam kakor umičen. Frank je v neki zakrnjeni togoti sedel v svojem kotu in se odtezel od mena, kakor da imam nekakšen greh nad seboj. Vse skupaj me je mučilo, da sem bil ves besen sam v sebi. Čutil sem strašno napetost njihovih živev, toda čutil sem tudi, da sem ravnal popolnoma prav.

Jaz vendar nisem ubijal nalašč. Jaz sem posegel vmes samo, da rešim Billa. Zame smrt Spanca ni pomenila ničesar. Toda Porterjev molil me je skele kakor pik strupene ose. Misil sem, da mi mora vendar nekdo povediti da sem storil prav, kar sem storil.

Cuvstvo težke užaljenosti in neznosne razburjenosti me je vsega prevzelo. Bilo mi je kakor da me peljejo na šafot. Ta prokleti molk je ležal na nas, kakor da se vse skupaj dušimo v strupenim plinu.

Zato se delodajalec boje, da se ne bi radi prepovedi opija skril dotok delavnikov kitajskih moči. Pirmani namreč ne prenesejo težkega dela. Siamci bi pa vrhu tege sami ne mogli zrabljati vseh domaćih bogastev.

Tedaj se je Porter zgulinil in se sklonil. Iztegnil se je in me prejel za roko. In precej se je mir razlegel po meni. Nobena beseda bi ne mogla bolj utešiti moje užaljenosti, kakor jo je topli dotik njegove roke.

Milj daleč smo se vozili molč z divjo naglico. Nihče ni znil ničesar. Porter si je prizgal cigareto. Ko je vžigalica zaplemnila, sem se ozrl v njegov obraz.

Na njem je bil izraz groze in nekakšnega studa, kakor da bi se rad umaknil samemu sebi in tisti svoji nesmiselnig igri, ki se je tako tragično končala. Tiste minute sprošcene razposajenosti so se v resnici takoj krivčno končale.

V trenutku nezaželenje lahkomiselnosti je odvrnil vabljenemu nasmešku. Vse skupaj vendar ni bilo nič drugega kakor navaden dogodek s plesniča, kakrsen se pripeti vsak dan. In za to svojo majhno prešernost je bil kaznovan s tako nasilno nesrečo.

Vse velike nezgode njegovega življenja so približno tako naglo in tako neprisakovano prihajale nanj. Zakon o vzroku in učinku je deloval pri njem znirom na nekem nedomumljiv način.

Ko mi je Porter stisnil roko, je bila tragedija, kolikor se je tikala mene, odpravljena. Zanj pa je ostala ta stvar znirom strašen spomin.

Nekoč pozneje se je spomnil tega dogodka. Sedela sva v jetniški čuvajnici kaznilnice v Ohiu.

— Tista noč tedaj, je dejal, je bila najstrašnejša v mojem življenju.

Jaz ga nisem mogel razumeti. Meni se je zdelo nekaj čisto nujnega, da je moral doumeti, če naj bi bil Porter stal pri življenu.

— Zakaj? — sem ga vprašal.

Njegovo pojmovanje me je naravnost bo-

— Meni je bilo od hudiča znirom žal, je dejal.

Toda njegovo obžalovanje ni veljalo toliko smrti Španca kakor pa polomu njegovega lastnega življenja. Meni se zdi, da bi bil Porter marsikdaj rajši izvolil smrt kačor pa vsa grenka poniranja arestantovskega življenja.

Ce bi bili lahko ostali v Mehiki, bi se nam skoraj gotovo posrečilo, da se izvijemo sencam naše nesrečne preteklosti. Kakšnih petdeset milj proti jugozapadu od mesta Mehike, v smeri proti polotoku, se je razprostirala najbogatejša dolina sveta.

Tam smo si bili namevali ustavnosti svoj dom. Vse je rasto tam samo od sebe. Banane, žito, hruške je bilo treba samo sezati in saditi. Palme so bile čudovite.

Tu, — je rekel Porter, ko smo se bili odločili da kupimo svet, tu bi lahko človek delal in sanjal.

In tudi Frank in jaz sva upala, da bova tu postala nova človeka.

Toda na tisti molčenje zakrnjeni vožnji so se razblinili vsi ti prividi. Za Franka in zame je ta dogodek pomenil samo novo nesrečo v najinem življenju, ki je bilo z nesrečami dobro preskrbljeno. In nobeden od nju ni slutil, da je s tem dogodkom v življenu najinega vase zaprtega Billa nastopila težka kriza.

Nikoli nama niti od daleč ni prišlo

Naj ljubezen joče

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

Za Glas Naroda priredil I. H.

54

(Nadaljevanje.)

Tišina in mrok sta ugodno uplivala na njegove razgrete živec. Tedaj pa začuti na svojo rami nekaj mrzlega mokrega.

Dijana, ti si? Ti zvesta živalica!

Erik se skloni nekoliko preko naslonjača in pogledi dlako zvezte živali. In ne da bi bil vedel ali čutil, se mu je utrnila solza iz očesa.

Opozil je, kako je Dijana dvignila glavo, prisluškovala in gondrala. Lahke korake zasliši v vezi; ali je prišla že mati?

Težko se dvigne, da pogleda, toda že se odpro vrata in v sobo stopi ženska postava z belim vezenim pajčolonom na plavih lasach. Obstane na pragu, roke pritisne na prsi in njen razburjeno dihanje je bilo slišati v tih sobi.

Divje mu tolči srce. Skoro ga je obšel strah. Ali je imela njegova razburjena domisljija, njegovo hrepnenje tako moč, da je postavilo v sobo podobno njegovemu sanju?

Erik zadržuje sapo, da se ne bi razpršila podoba pred očmi. Tedaj pa pristopi k postavi in iztegne roko, da bi potipal in postava ostane. Prijet je za mehko, trepetajočo deklisko telo — in njevo ime je v intenču zvenelo po sobi: — Erik!

— Juta! Juta! — ti si prišla? — jecela v zlomljениh besedah.

Da, Erik — jaz sem prišla — ker te ljubim, — pravi s svečano iskrenostjo in njene oči se zasvetijo.

Tedaj pa se Erik premagam opotiče.

— Juta, ali se mi sanja!

— Ne, ne sanja se ti! Jaz sem tukaj!

Brez besedi stoji pred njo, — to, kar je sedaj doživel, ki je tako žareče prišlo pred njega, je bilo tako nepričakovano mogočno, da ni mogel razumeti.

— Erik, jaz sem tukaj — in ostanem tukaj! Za vedno! Sprejmi me, predragi, ne zavri me, — pravi ponizno.

Erik se prime za celo in gleda Juto, ki je izgledala kot nekaj nadnaravnega nekaj svetega — in ko mu se enkrat zadoni njegovo ime na ušesa, tedaj se zopet zhudi v življenje, da je mogel zapasti svojo blaženost.

— Juta! — zavrska in jo pritisne na prsi.

— Juta!

— Oh! — Globoko vdihne, kot oproščena vseh težav in se ga ovije. Ko so jo objemale njegove močne roke, se je čutila varno.

— Erik, poljubi me, da vem, da sem zopet tvoja, da si mi odpustil.

In skoro pobožno jo poljubi. Njene rdeče ustnice so mu v hrepnenju in ljubezni evetele nasproti. Pozabil je na vse — pozabil, da je dekle, ki jo poljublja, nevesta drugega.

— Erik, ako pridejo po mene — pusti me tukaj, pri tebi. Ukradla sem se od slovesnosti, ker nisem mogla več vzdržati. Iskali me bodo.

In strese se v njegovem objemu. Poteza strahu se pokaže na njenem obrazu pri misli kaj bo prišlo.

Potegne jo k odprtemu oknu, skozi katero je prihajala večerna zarja in mogel je še jasno spoznati njen sladki bledi obraz.

— Juta — poglej me!

In v njenih solznih očeh je bral njen veliko, nesobično ljubezen, videl je bolečino na njenem obrazu. To je bila druga Juta, kje sedaj stala pred njim, kot pa ona, ki ga je nekoč v smuciči, za ljubljeni razposajenosti poljubila — vsled zamolčane bolečine in tihih solz se je razvila v ženo. V ponizni ljubezni se je izročila njegovim rokam.

— Juta, na predvečer svoje poroke si prišla k meni! Ali se za vedaš, kaj si s tem korakom prevzela na se? — jo vpraša resno.

— Da, Erik, — mu odvrne z odločnim glasom. — Delala sem pri popolni zavesti. Vem, da sem podrla vse mostove za seboj; vem, da me bodo kaznavili z zaničevanjem in da me bodo obmetavali s kamnjenjem! — Toda kaj mi vse to pomeni v primeri z občutkom, da sem zopet pri tebi — moj dom je pri tebi!

Ginjen jo pritisne k sebi.

— Juta, — murira z zadušenim glasom in ji poljubi plave lase.

— Poglej, moji čevlji, Erik, so se raztrgali na dolgi poti do tebe. — Tanki, ob strani raztrgani čevlji so bili polni zelenih madžev trave. — In tukaj moja oblike.

Njena duheteča, roza oblike je bila polna trioglatih lukev, kot ne bi imela časa, da bi se rešila vej, ki so se ji zatikale med naglo hojo v obliko.

Naprej me je gnalo — k tebi — tebi! Videla sem te pred seboj — slišala sem te, klical si me — čisto jasno sem slišala svoje ime. Tesno mi je bilo pri srcu. In ko sem zagledala moža, česar že ce bi moral jutri postati, tedaj se me je potolita groza in strah! Rajski bi skočila v potok — toda še prej je bila po k tebi! Erik, vse bi mogla prestati — samo ne tvojega zaničevanja. Kot si me danes dopoldne pogledal, tako ledeno, tako tuje in zaničljivo — tedaj bi se bila skorozgrudila. Tedaj sem spoznala da sem svojo pravo srečo v neumni lahkomisljenosti potepata z nogami in globoko kesanje me je objelo.

Erik molče in ginjeno posluša njeni pripovedovanje.

— Hotela sem povedati svojim staršem, da ljubim samo tebe — da je vse drugo neumnost. Vsled bojanzi pa sem molčala. Samo starji Ernestini sem povedala, toda tudi ona mi ni mogla pomagati. Nato me mama oblike; najrajsi bi strgala oblike s svojega telesa — in — in — moja poročna oblike je ležala tam in nevestin nakit — za jutri! Ko bi me kdo obilil z ledeno vodo! In žatem pride on po me, Maks Iladnik! Poljubil me je. Erik, bila sem obupana! Palnila sem ga od sebe. In smejal se je. Erik, ko sem slišala ta smeh, mogla bi ga udariti v obraz.

— In vedno sem videla tebe in sem tebe slišala klicati. Nisi bil pri drugih v gostilni. Slišala sem očeta, ko je začuden rekel, da te ni tam, da si popolnoma izstrel od splošnega veselja. Tedaj sem takoj vedela, da si sam doma. Tedaj me je skrivnostno zgrabilo — ukrala sem se od njih — in tak sem po gozdu prihital k tebi.

Erik jo drži okoli pasu in ji gleda resno, kot bi jo videl prvič, v obraz, na katerega je padal zadnji sijaj večerne zarje —

— Juta, ti edina! Tega vendar ne zasužm.

— Samo me vedno imej rad, Erik, — mu pravi tiko.

Tedaj pa jo strastno privije na svoje prsi.

— Vse moje življenje je tvoje. — In poljubi jo; v tesnem obzemu se držita oba.

Kako lahko, kako sladko ji je pri srcu! Ni več imela strahu pred tem, kaj bo prišlo. Jutina ljubezen je bila močna, ker je čutila: njegova si in pri njem mora ostati. Zdaj se več ne boji boja z življem, pomankanja vsega tega, kar ji je do sedaj bilo tako trago.

Vse malenkosti, sebičnosti je vrgla od sebe in ostala je samo velika, globoka ženska ljubezen, vsled katere je junashko vzel na sebe vse. Smeje je zavrgla vse, kar je je na zunanje nudilo življeno. Nič se ni več zmenila za vse ono, za kar so jo zavidali — zdaj je spoznala namen in cilj svojega življena.

Slišita korake.

Juta se prestraši in se izvije iz njegovega objema. Trese se.

— Prihajajo po mene!

— Bodl brez skrb. Zdaj si pri meni.

Potisne jo v naslonjač in prizge svetlik, ki je visela nad mizo.

— Zdaj pa le naj pridejo! — pravi Erik — Proti celiemu sve-

tu te bom branil. Močan sem, ker si moja!

V njegovih besedah je bil tajinstven nasmeh, vrisk, da ga začuden pogleda.

Vzrvančan stoji sredi sobe in svoje žive oči obrne proti vratom.

Toda prišli ste samo gospa Marija in Lori.

(Dalje prihodnjic.)

POGUM

(Nadaljevanje s 3. strani.)

— Oh! — mi je zaklical po francosko. — Tu smo zopet. Saj sem vedel, da se boste vrnil. Počakajte, da odpravim ta eksemplar, potediti vam imam zelo veliko.

Šla sva v kuhičko, velik prostor, s kamenitim tlakom, kjer so stale dolge mize, in sedla k ognju. Bilo je meseč januarja — pa v tej kuhički je itak gorel ogenj poteti in pozimi.

— Tak ste se zopet vrnil! — je dejal. — Niste imeli sreč? Eh! — Kar potprite! Kaj pa zato, če morate še kak dan počakati na srečo, saj ste še tako mladi. Kakšno meglo smo imeli! Kakor vidite sem sedno tu. Toda moj tovaris Pagon je umrl. Saj se boste še spominjali nanj — veliki mož s črničami, ki je imel svojo brivno dajje doll na cesti. Bil je ljubezniček, ta moj prijatelj oženjen. Imel je lepo ženo, nekoliko vznesejo — saj je imela celo kopico otrok, toda iz dobre družine. Nenadoma ga je zadebla kap. Trenotek, takoj vam bom več povedal o tem...

Bilo je lepega dne v oktobru, kmalu po vašem odhodu, ko sem bil ravno gotov s temi eksemplari tu in sem v brivnicu pili kavo ter misil na ubogega Pigona, ki je bil še le tri dni mrtev — tedaj je potrakalo na vrata. Pred mano je bila stola gospa Pagon! Zelo zbrana — žena iz dobre družine, dobro vzgojena, dobré čudi — lepa žena, toda bledih je in redčih oči, ubožica!

— Prosim, madame, — sem jo vprašal, — ali vam morem biti s tem na uslužo?

Zdi se, da je moral biti ta ubogi Pagon čisto na kraju — niti vinarja v predalih! Ležal je dva dni v grobu, a že so jo prišli rubit.

— Oh, monsieur, — je dejala, — kaj mi je početi?

— Trenotek, madame! — Vzel sem klobuk in šel z njo v brivnico.

Kakšen prizor! Dva sodna izvršilca sta sedela pred umivalnikom, s kamci: ste pogledali, pri moji veri, niti drugega kakor otroci! Tt! Majhno deklete desetih let, metrični zelo podobna, dva majhna fantička v kratkih hlačicah in eden v sami srajčki in še dva druga, čisto majhna — vsi so se valjali po tleh — in kakšen strašen vrišč! Vse poprek krik in jok, zdelo se je, kakor da bi si hoteli drug drugega potrgati glave, izvzemši starejšo deklico. Sodna sluga sta bila čisto zmendana. Bilo je dovolj, da bi se človek izjokal! Sedem! In par se čisto majhno! Ubogi Pagon! O tem se mi ni niti sanjalo ni.

Sodna izvršilca sta se obnašala zelo pošteno.

— Cujte, — je dejal prvi, — da vam štiri in dvajset ur časa, da dobite potreben denar; moj tovaris naj prenoči tuk v brivnici — ne bi dovolil takov orčič, a sedaj mora biti tega konec — moj poklon.

— Monsieur, — sem dejal, — in nemogoče mi je še dalje prihajati sem.

— Kaj pravite? — je vprašal.

— Sit sem vaših "deset za en penny" — oženim se; ne morem si dovoliti razkošja, da bi se dalje prihajal sem. Preveč hujšam — za tako sramotno plačo!

— Kaj?! — je dejal, — zavidaš na vreden človek ste, če si morete dovoliti, da mečete svoj denar skozi okno.

— Moj denar skozi okno?! Oprostite, monsieur, toda poglejte, ne — še vedno sem bil ves potan...

— Za vsak penny, ki ga tu zaslužim, izgubim tri in pri tem niti ne računam podplatov, ki jih na poti sem in nazaj stregam. Ko sem bil še samec, monsieur, je bila to moja stvar, ki nikomur drugemu ni bila nič mar, takrat sem si lahko dovolil take norčice, a sedaj mora biti tega konec — moj poklon.

— Obrnil sem se in šel. Odpravil sem se v Pigonovo brivnico. Sodni izvršilec je bil še vedno tam — fejte budi! Videti je bilo, da je bil ves čas pušil.

— Nikakor ne morem dovoliti daljšega odloga, — mi je reklo.

— To je sedaj brez pomena, — sem odvrial, potrakal in šel v sobo v ozadju.

Otroci so se igrali v kotu in starejša deklica, ki je bila zlatega srca, jih je varovala kakor mati.

Madame je sedela za mizo in je imela običenih par črnih rokavic.

Prijatelj, še nikdar nisem viden takega obrazra — mirna, a tako bleda, tako strašno poparjenja, tako žalostna! Skoraj se je zdelo, kakor da pričakuje smrti. Bilo je hudo, ze hudo — ko je bila zima pred durmimi!

— Dobro jutro, madame, — sem dejal, — ali je kaj novega? Ali ste našli kakšen izhod?

— Ne, monsieur. In vi?

— Ne. — In zopet sem jo pogledal — lepa žena; oh, lepa žena!

— A poslušajte, — sem ji dejal, danes zjutraj mi je prišlo nekaj na misel. Kaj bi rekli na to, če bi vas pozval, da me poročite? Nazadnje bi bilo boljše nego nič.

Pogledala me je s svojimi temnimi očmi in odvrnila:

— Pa mada, monsieur! — In sečaj, tovariš, sedaj še le je začela jekati — prvi!

Mali Franco je prenehal in me dolgo gledal.

— Hm! — sem dejal slednjič! — pogumno ste!

Zastrnel je zopet vam; pogled sc mu je zmračil, kakor da bi mu napravil slab pokon.

— Menite? — je vprašal napoled in opazil sem, kakor da bi ga mučila neka misel, kakor da bi bil v njegovem srcu zdramil teman čut strahu.

— Da, — je dejal zategnjeno, pričemer je postal njegov obraz še bolj nagubanc in se je zdela vsaka guba še temnejša. — bal sem se že koj takrat. Sedem otrok!

— Enkrat me je pogledal: — In od takrat — včasih včasih bi človek —. Nenadoma se je prekril, potem pa srdito nadaljeval.